

Но

- От Сер ще отиде да обсажда Димотика! А във Филиповград Рение дъо Три бди и дебне какво върши Алексей Аспиета. След Одрин латинците не доверяват вече на никой ромеец. А докато в Солун царува Бонифаций, мъчно ще минем през непрестъпните му стени! Ще трябва още десет катапулти като тая... - посочи чертежите на масата войводата Богдан.

Ала недовършил думите си, Богдан обърна лице към вратата, от която с бързи стъпки влезе начелник Матек.

- Страшни новини! Алексей Аспиета се отетнал от съюза с нас и ромеите го провъзгласили за василевс.

Сякаш ледеа вълна обля всички.

- Нашите българи от Филиповград пратили вест до Иваница: веднага да им отиде на помощ, защото Рение им се зле заканил! Щели да му предадат града. Ала Рение се научил за това тайно послание и изгорил всичките български поселища в града, минал лрдете от околността под сеч и избягал в Станимавължката крепост! А ромеите, вместо да помогнат на нашите в борбата с латинците - отетнали се от съюза с Иваница!

- Това са ромеите! - извика деспот Борил. - Защо ще признават българския цар за свой довелител, като си имат свой? Ласкарис в Никея, Врана в Цариград, а ето сега и Аспиета! Това е добре дошло за латинците! А може би заедно са я скроили тая работа!

Всички извърнаха отново очи към вратата. Войводата Богдан, начелник на Царевецката крепост, се втурна като хала.

- Научихте ли?

- Знаем вече! - каза деспот Борил. - Гърците се отетнали от съюза с Иваница!

- Нищо не знаете! - извика Богдан. - Пристигнаха бежанци от Филиповград... Страшно нещо! Латини и ромеи заедно почнали да горят българските селища, избивали нашите богомили и бесели гла-